

РЕШЕНИЕ

№ 247

гр. Поморие, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОМОРИЕ, V СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛАЗАР К. В.ЕВ

при участието на секретаря В. Ат. Анджерлиева
като разгледа докладваното от ЛАЗАР К. В.ЕВ Гражданско дело №
20232160100524 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XIII от ГПК във вр. чл. 10 ЗУТОССР.

В. Н. Б. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Поморие, ул. „Цар Петър“ 1а , **срещу** ТП на НОИ – Бургас, с адрес гр. Бургас, бул. „Стефан Стамболов“ № 126, **иск с правно основание чл. 1, ал. 1, т. 2 ЗУТОССР** за приемане за установено в отношенията между страните, че в периода от месец октомври 1988 г. до месец юни 1989г. ищецът е бил осигуряван при работодателя „Филиална поликлиника“ гр. Сунгурларе.

По твърдения в исковата молба, в периода от месец октомври 1988 г. до месец юни 1989 г. ищецът е работил като медицински фелдшер в бивш Селски здравен участък в с. Черница към „Филиална поликлиника“ гр. Сунгурларе, като бил назначен на работа за периода от месец октомври 1988 г. до месец юни 1989 г. - 8 /осем/ месеца и 15 /петнадесет/ дни. Твърди, че „Филиална поликлиника“ гр. Сунгурларе е осигурител с прекратена дейност без правопреемник.

С разпореждане № 2113-02-3725#5 от 23.06.2023 г. на ръководителя по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ Бургас, пенсионна преписка №

***** , му е било отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Признат му е действителен осигурителен стаж за период от 14 години и 4 месеца.

С писмо с изх. № 5531-02-524 от 07.07.2023 г. ТП на НОИ Бургас била изискана проверка от „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ - Бургас, с който са потвърдени 45 дни за месец април 1989 г., 20 дни за месец май 1989 г. и 10 дни за месец юни 1989 г. стаж във „Филиална поликлиника“ гр. Сунгурларе, поради липса в предадените ведомости. На 22.07.2015 г. в Архивохранилището на ТП на НОИ Бургас е възникнал пожар, довел до унищожаване на документите на „Филиална поликлиника“ гр. Сунгурларе. Стажът, който липсвал в намерената документация са дните от месец октомври 1988 г. до април включително 1989 г., от които са потвърдени 45 дни, а действително стаж ищецът имал за месец октомври 1988 г. - 21 дни, за месец ноември 1988 г. - 22 дни, за месец декември 1988 г. - 21 дни, за месец януари 1989 г. - 22 дни, за месец февруари 1989 г. - 20 дни, за месец март 1989 г. - 22 дни и за месец април 1989 г. - 20 дни, или общо 148 дни. В проведеното по делото открито съдебно заседание ищецът е уточнил исковата си претенция, като изрично е посочил, че предявеният иск касае периодът от месец ноември на 1988г. до месец март на 1989г. - включително.

Ищецът сочи, че на работното си място е работил с няколко колеги, но всички са починали и не могат да потвърдят, с изключение на сестрата, с която е работил - Й.Ж.Ив.

По изложените съображения моли за уважаване на предявения иск.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира отговор на исковата молба, в който излага становище за неоснователност на иска, доколкото представените писмени доказателства не установявали по категоричен съществените елементи на трудовото правоотношение, респ. претендирания осигурителен стаж. Соци, че на 22.07.2015 г. в Архивохранилището на ТП на НОИ Бургас е възникнал пожар, довел до унищожаване на документите на „Филиална поликлиника“ гр. Сунгурларе за периода от 01.01.1986г. до 28.02.1989г. Твърди, че за периода от и след месец март 1989г. ведомостите са налични, като въз основа на тях е издадено Удостоверение № 5507-02-749 от 12.07.2023г. По изложените съображения моли за отхвърляне на предявения иск.

В отрито съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител адвокат Г., поддържа исковата молба и моли същата да бъде уважена. Ответникът, редовно призован, не изпраща представител.

След като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е установителен иск с правно основание чл. 1, ал. 1, т. 2 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред (ЗУТОССР).

Допустимостта на исковата претенция е обусловена, освен от общите нормативно установени процесуални предпоставки за възникване и надлежно упражняване на правото на иск, още и от специалните такива, регламентирани в приложимия специален закон.

Според чл. 5, ал. 1 от ЗУТОССР стаж по чл. 1, ал. 1 може да се установява, в случай че пред съда се представи удостоверение, издадено от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, от неговия правопреемник или от друго юридическо или физическо лице, което съхранява книжа, ведомости за заплати и други, че документите са изгубени или унищожени. Ако осигурителят е прекратил дейността си и няма правопреемник, ал. 2 от същата разпоредба предвижда, че следва да бъде представено удостоверение от съответното териториално поделение на НОИ, че в архивното стопанство липсват писмени данни за претендирания стаж.

В настоящия случай ищецът поддържа да е полагал труд при „Филиална поликлиника“ гр. Сунгурларе, като няма спор между страните, че посоченият работодател е прекратил дейността си без правопреемник. Представено от ищеца е и удостоверение № 5510-02-1/13.09.2023 г., издадено от НОИ, ТП - Поморие (л. 15), в което е посочено, че поради възникнал пожар на 22.07.2015г. в Архивохранилището на ТП на НОИ (Отдел АД към ТП на НОИ) гр. Бургас, довел до унищожаване на документите на „Филиална поликлиника“ гр. Сунгурларе, удостоверяващи осигурителен стаж и доход.

Следователно са налице специалните изисквания на чл. 5, ал. 2 ЗУТОССР и за ищеца е налице правен интерес от предявения установителен иск, респективно същият е допустим.

За успешното провеждане на претенцията ищецът следва да докаже, при условията на пълно и главно доказване, че в периода от месец октомври 1988 г. до месец юни 1989г. ищецът е полагал труд при работодателя „Филиална поликлиника“ гр. Сунгурларе, който се признава за осигурителен стаж.

От представеното по делото Удостоверение, издадено от НОИ ТП Бургас (л. 25) е видно, че ищецът В. Б. е работил във „Филиална поликлиника Сунгурларе“ гр. Сунгурларе за периода от 03.1989г. до 06.1989г., като общият стаж за този период е 75 дни.

От представената пенсионна преписка и Решение № 1012-02-118#1/19.07.2023г. на Директора на ТП НОИ – Бургас е видно, че последният се е произнесъл по жалба на ищеца, по която е приел, че преписката по жалбата на ищеца следва да бъде върната на ръководителя по пенсионно осигуряване в ТП НОИ Бургас, за прилагане на чл. 99, ал. 3 от КСО по отношение на осигурителния стаж във „Филиална поликлиника Сунгурларе“ гр. Сунгурларе и за извършване на нова преценка на общия и действителния стаж на жалбоподателя.

Тъй като чл. 99, ал. 3 от КСО предполага представяне на нови доказателства за удостоверяване на стаж, ищецът е депозирал възражение до ТП НОИ Бургас, в което е уведомил последното, че ще ангажира доказателства за установяване на твърдения от него стаж в съда.

От описаните писмени доказателствени средства се доказва наличието на трудово правоотношение между ищеца и сочения работодател „Филиална поликлиника Сунгурларе“ гр. Сунгурларе за периода от 03.1989г. до 06.1989г., като общият стаж за този период е 75 дни.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства чрез разпит на ангажираната от ищеца свидетелка – Й.Ж.Ив. Нейните показания съдът счита за допустими, предвид приобщените документи, явяващи се начало на писмено доказателство по смисъла на чл. 6, ал. 1 ЗУТОССР, и представеното Удостоверение от „Филиална поликлиника Сунгурларе“ гр. Сунгурларе (л. 147), от което се установява, че същата е работила като медицинска сестра при този работодател в периода от 01.09.1988г. до 13.09.1989г., тоест при същия работодател през процесния период, съобразно изискванията на чл. 6, ал. 4 ЗУТОССР.

Свидетелката Йорданка Петрова излага, че е работила във Филиална

поликлиника Сунгурларе една година и 13 дни, като започнала през месец септември на 1988г. и работила около месец съвсем сама. След това през октомври 1988г. постъпил на работа ищецът, който работел като фелдшер. Свидетелката не си спомня кога ищецът е прекъснал дейността си там, но сочи, че е било преди тя да напусне, може би юни месец. Петрова твърди, че през цялото време, от момента в който ищецът е започнал работа в поликлиниката, до неговото напускане, същият е работил там като фелдшер, без да прекъсва работа.

Съдът кредитира напълно свидетелските показания, доколкото същите са достоверни, последователни и съответни на останалия доказателствен материал. От тях се потвърждава наличието на трудово правоотношение, установено от приобщените документи, и се доказват отделните елементи на правоотношението, посочени в исковата молба, вкл. заеманите от ищеца длъжност и периода от време, през което е работел там.

Така установените релевантни по делото факти налагат извод, че положеният от ищеца труд във „Филиална поликлиника Сунгурларе“ гр. Сунгурларе в периода от 10 месец 1988 г. до 03.1989 г. се признава за трудов стаж и осигурителен стаж при пенсиониране. Видно от наличните при ответника документи, ищецът е полагал труд при „Филиална поликлиника Сунгурларе“ гр. Сунгурларе за периода от 01.03.1989г. до 30.06.1989г. В представеното Удостоверение издадено от НОИ ТП Бургас (л. 25) обаче за месец март на 1989г. не са отразени отработените от ищеца дни, макар ответникът да не оспорва, че Б. се е осигурявал за този месец. Спорният за страните период от месец 10.1988г. до месец 03.1989г. включително, се установи в цялост и от свидетелските показания на свидетелката Петрова.

С оглед на гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че предявеният иск е основателен и следва да бъде изцяло уважен за периода, уточнен в съдебно заседание преди изготвяне на доклада по делото.

Съобразно чл. 9, ал. 1 ЗУТОССР, държавна такса по делото не следва да се събира. Тъй като настоящото производство е за установяване на осигурителен стаж, съобразно разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от ЗУТОССР, разноските следва да останат за сметка на ищеца. В този смисъл е и **Тълкувателно решение № 2 от 6.06.2016 г. на ВКС по т. д. № 2/2015 г., ОСГК**, в което изрично е очертана разлика между исковите по чл. 1, ал. 1, т. 1

и т. 3 и иска по чл. 1, ал. 1, т. 2 от ЗУТОССР.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между ищеца **В. Н. Б. с ЕГН *******, с постоянен адрес: гр. Поморие, ул. „Цар Петър“ 1а, и ответника Териториално поделение на Национален осигурителен институт - гр. Бургас, че ищецът е работил във „Филиална поликлиника Сунгурларе“ гр. Сунгурларе за периода от м.10.1988г. до м.03.1989г. включително, на длъжност „фелдшер/лекар“, **като този стаж е осигурителен такъв, на основание чл. 1, ал. 1, т. 2 от ЗУТОССР;**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните;

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните, чрез процесуалните им представители, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Поморие: _____